

Határtalanul 2023 HAT-KP-1-2023/1-001611 azonosítószámú pályázat

Kirándulás Erdélybe

Részletes beszámoló a megvalósított tanulmányi kirándulásról

Az utazás előkészítése osztályfőnöki és történelemórákon történt. Az első előkészítő órán megismerkedtünk a kirándulás részletes programjával, és Google térképen megkerestük a településeket. A tanulók a Kárpát-medencei Bakancslistában lévő helyszínekről jegyzeteket készítettek.

Minden tanuló választott két látnivalót, amelyekről egyik napközis foglalkozáson a számítástechnika teremben gyűjtöttek információkat. Az általuk készített diákból egy közös prezentáció készült.

A második előkészítő órán felidéztek a határon túli magyarsághoz kapcsolódó történelmi ismereteinket. Áttekintettük a magyarság államhatáron kívüli elhelyezkedésének történelmi okait és a célország magyarságának történetét. Adatokat kerestünk a határokon túli élő magyarság jelenlegi létszámáról, a Romániában élő összmagyarság etnikai összetételéről, anyanyelvi megoszlásáról és a magyar nyelven tanuló diákok számáról. A leolvasott adatokat a történelemfüzetben rögzítettük.

A harmadik előkészítő órán a diákok bemutatták az általuk készített közös prezentációt, majd az interaktív táblán oldottak meg feladatokat a Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtárból: Magyarok a határon innen és túl - <https://www.okosdoboz.hu/feladatsor?id=451>. Ezután beszélgettünk a toleráns és kooperatív viselkedésről, és megismerkedtünk a buszos utazás etikai kódexével.

A kirándulás részletes bemutatása

2024. május 13-án korán reggel indultunk Zalabérből. A nap nagy része utazással telt. Berettyóújfaluban ebédeltünk a Móló Panzióban.

A határon gyorsan átkeltünk. Útközben Romániában sok szép ortodox templom mellett haladtunk el. Láthattuk a Tordai-hasadékot is. A legenda szerint Isten kettéhasította a hegyet, hogy Szent László király megmeneküljön üldözői elől. A Királyhágónál, Erdély kapujánál hosszabb pihenőt tartottunk.

Este érkezünk meg szállásunkra a Hargita megyei Felsősfalvára, a Sóvidék Panzióba. Házigazdáink kedvesen fogadtak bennünket. Megmutatták a szobáinkat, majd megvacsoráztunk.

Második nap a gyergyószárhegyi Lázárkastélyt látogattuk meg. A 17. századi pártázatos, reneszánsz épület Székelyföld egyik legszebb főúri épülete. Udvarában a család háza, kápolna, tömlöc és múzeum található.

Következő úti célunk a Békási-szoros volt. Itt hatalmas, meredek hegyoldalak között sétálhattunk. A szurdok nevét a Békás patakról kapta. A völgy öt kilométer hosszú. 1971 óta védett terület, a Nagyhagymás Nemzeti Park része.

Innen a Gyilkos-tóhoz utaztunk, amelyet körbesétáltunk. Idegenvezetőnk elmesélte, hogy a tó egy hatalmas esőzés következtében keletkezett, amikor a Gyilkos-hegy egyik része lecsúszott, és elzárta a Békás-patak völgyét. A tóból kiállnak az elsüllyedt lucfenyők korhadó törzsei. Románul Veres-tónak nevezik, mert a vize vöröses színű. Fazekas Eszter legendáját is megismerhettük.

Ezt követően a híres üdülővárost, Szovátát látogattuk meg. A szép régi épületeket kisvonatból is megcsodálhattuk. A Medve-tóról megtudtuk, hogy vize a helioterm jelenség miatt 35 fokra is felmelegszik 2 méter mélységben. A tengereknél is sósbab, ezért lebegni lehet a felszínén. Itt egy medvével fényképezkedtünk.

Harmadik napon reggel kilenckor értünk a Parajdi Sóbányába. Egy alagúton busszal vittek le bennünket a 120 méteres mélységbe. A bánya hőmérséklete 16 °C. Van ott játszótér, kalandpark, templom, múzeum és kis boltok. Emellett gyógyászati hely. A templomban egy ortodox szentmisét is láthattunk.

Ezután szekerezni indultunk a fenyőkúti tőzegládba. A tanösvényen a tajga élővilágával ismerkedhettünk meg.

Meglátogattunk egy helyi termelőt is. Zita néni bemutatta a gyógynövényekből készített termékeket, és elmondta, milyen betegségeket gyógyíthatunk velük. A polcokon láttunk lekvárokat, cseppeket, szörpöket és serbeteket. Kóstólót kaptunk, és vásároltunk is belőlük.

Ebéd után a Felsősófalvi Székely Mózes Általános Iskola 7. osztályos tanulóival és tanárukkal, Judit nénivel találkozhattunk. Együtt kirándultunk a Só-szorosban. Ez egy természetvédelmi terület tanösvénnyel. Magas sósziplák mellett sétálgattunk. A talajon mindenhol fehér só volt, ezen a vidéken kevés növény tud megélni. Néhány diákkal már itt megismerkedtünk. Egyikük bemutatta a Sóvidék élővilágát.

A kirándulás után közösen hallgattuk meg a korábbi iskolaigazgató, Serényi Sándor előadását a Sóvidékről. Megtudtuk például azt, hogy a kősótelep mélysége a talajban 2,7 km, és több mint 100 évig elláthatná sóval egész Európát.

Ezután következett az iskolák bemutatkozása. Vittünk magunkkal ajándékba egy fotómontázst, amelyen megmutathattuk Zalabér nevezetességeit. Meséltünk az iskolánkról, annak kiemelt rendezvényeiről, többek között az Alkotói napokról és a KGYTK versenyről. Megajándékoztuk a felsősfalvi diákokat és tanárokat egy-egy zalai különlegességgel, a lakodalmakra készített cukorpereccel is. Egy könyvből bemutattuk a készítését és a hozzá kapcsolódó szokásokat.

Az ismerkedés játékkal és kötetlen beszélgetéssel folytatódott. A nap végén együtt vacsoráztunk.

A negyedik napon Farkaslakán megnéztük Tamási Áron erdélyi magyar író szülőházát. A falakon láthattuk alkotásait, fényképeit. Megőrizték bölcsőjét is. Ezután megkoszorúztuk a síremlékét.

Innen Szejkefűrdőre utaztunk a Mini Erdély Parkba, ahol Erdély több mint nyolcvan híres épületének kicsinyített mását csodálhattuk meg.

Ezután megnéztük az Orbán Balázs Múzeumot. Orbán Balázs erdélyi író, néprajzi gyűjtő és országgyűlési képviselő volt. Felkerestük a síremlékét is, ahová székelykapuk sora vezetett.

Ezt követően Székelyudvarhelyre utaztunk tovább, ahol az Emlékezés Parkjában 13 híres magyar mellszobrát láthattuk. Koszorút helyeztünk el, és elszavaltuk a Szózatot.

Ezután a református templomot, majd a székelyderzsi erődtemplomot néztük meg.

Visszafelé a Farkaslakához vezető úton busszal felmentünk egy magaslatra, ahol a Jézus Szíve Kilátóból 958 méter magasságban gyönyörködhettünk a táj szépségében. Végül Korondon jártunk, ahol a vásárban megtekintettük a helyi termékeket, és ajándékokat vettünk a családtagjainknak.

Este Felsősófalván játszottunk egy közös focimeccset a helyi diákokkal.

Utolsó nap korán megreggeliztünk. Elköszöntünk házigazdáinktól, és magunk mögött hagytuk a Sóvidék Panziót. Nyolc órakor már úton voltunk Kolozsvár felé. A város főtéren megcsodálhattuk a Szent Mihály-templomot és Mátyás király szobrát. Berettyóújfaluban ebédeltünk, majd egy egész napos utazás után este érkeztünk Zalabérbe.

Hazaérkezésünk után megkezdjük az előkészületeket az élménybeszámolóra. Megosztottuk egymással a kiránduláson készített fényképeket. Már az utazás alatt megterveztük, hogy melyik napot ki fogja bemutatni. Diákat készítettünk egy közös prezentációhoz. Fotókat választottunk, és ezekhez rövid szöveget írtunk.

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján tartottuk meg az erdélyi utazásunkról készített előadásunkat. A megemlékezést a Szózat közös elmondásával kezdtük, majd röviden bemutattuk az emléknep eredetét. Az úti beszámolóban az egész osztály részt vett. Ezután ismertetőt tartottunk a székely himnuszról, majd meg is hallgattuk azt. A program végén a résztvevők megkóstolhattak egy erdélyi ételt, a gyors pogácsát.

A program megvalósulását áttekintő értékelést a június 7-ei osztályfőnöki órán tartottuk. Összegyűjtöttük a romániai magyarokról szerzett személyes tapasztalatainkat. A zalabéri diákok szerint a megismert felsősófalvi gyerekek főleg magyarul beszélnek, románul csak kevesen tudnak közülük. Jellemző a székely kiejtésük, néha egy-egy szót nem értettünk. Egyes szavak jelentése is különbözik az általunk használtaktól: pl. a tészta szót a süteményre, nem a kifőzött tésztára mondják. A romániai magyarokról diákjaink csupa pozitív jelzót soroltak fel: barátságosak, mosolygósak, segítőkészek és vendégszeretőek. Néhányan felvették a kapcsolatot a felsősófalvi diákokkal internetes közösségi oldalakon.

A tanulmányi kirándulás programját tanulóink változatosnak tartották. A látnivalókról az idegenvezetőnkől részletes tájékoztatást kaptak, emellett sok legendát is megismerhettek. Amikor összegyűjtöttük a legérdekesebb helyszíneket, szinte minden programot felsoroltak. A gyerekeknek nagyon tetszett a Parajdi Sóbánya, a Békás-szoros, a Gyilkos-tó, a Lázár-kastély, a szekerezés, a helyi termelő előadása a gyógynövényekről, a kóstolás, a Mini Erdély Park, a korondi vásár, a Jézus Szíve Kilátó és a kolozsvári főtér Mátyás király szobrával. Egy diák

kivételével a többiek először jártak Erdélyben, de a fotókon mindannyian felismerik a kiránduláson látott helyszíneket.

Sokan dicsérték kényelmes, szép szállásunkat, a Sóvidék Panziót, ahová szívesen visszatérnének családjukkal is.

Tanulók hatalmas élménynek tartják, hogy a Határtalanul programban eljuthattak Erdélybe.

